

Συνέχεια από τη σελίδα 31

Η νεαρή Μαρί ήταν εντελώς αφοσιωμένη στις σπουδές της. Διάβαζε συνέχεια, κοιμόταν λίγο, και δεν είχε ιδιαίτερες παρέες, μόνο κάποιους Πολωνούς, για Γάλλους ούτε λόγος. Τελικά αποφοίτησε από το πανεπιστήμιο της Σορβόνης με τα πτυχία των μαθηματικών, της χημείας και της φυσικής. Κάπου τότε γνώρισε και τον Πιέρ. Και με τα πολλά, αποδέχθηκε και την πρόταση γάμου. Πολύ μπροστά από την εποχή τους, τα δυο λαμπρά μυαλά παντρεύτηκαν με πολιτικό γάμο στο δημαρχείο των Παρισίων και ο μήνας του μέλιτος ήταν ο γύρος της Γαλλίας με τα δυο καινούργια τους ποδήλατα. Πολύ μπροστά από την εποχή τους, τα δυο λαμπρά μυαλά παντρεύτηκαν με πολιτικό γάμο στο δημαρχείο των Παρισίων και ο μήνας του μέλιτος ήταν ο γύρος της Γαλλίας με τα δυο καινούργια τους ποδήλατα.

Από τότε η Μαρία Σκουοντόφσκα απέκτησε το επώνυμο Κιουρί, με το οποίο έγινε ευρέως γνωστή. Οι δυο τους απέκτησαν δυο κόρες, την Ειρήνη και την Εύα. Την ανατροφή των δύο παιδιών ανέλαβε ο παππούς, ο πατέρας του Πιέρ, ο οποίος ήταν χήρος. Διότι το ζεύγος ήταν απολύτως αφοσιωμένο στην έρευνα.

Οι δυο τους απέκτησαν δυο κόρες, την Ειρήνη και την Εύα. Την ανατροφή των δύο παιδιών ανέλαβε ο παππούς, ο πατέρας του Πιέρ, ο οποίος ήταν χήρος. Διότι το ζεύγος ήταν απολύτως αφοσιωμένο στην έρευνα.

Το 1903 η Μαρί Κιουρί έλαβε τον τίτλο του διδάκτορα του Πανεπιστημίου της Σορβόνης με βαθμό Άριστα. Τον ίδιο χρόνο το ζεύγος Κιουρί βραβεύθηκε με το Νόμπελ Φυσικής, το οποίο μοιράστηκαν με τον Ανρί Μπεκερέλ. Το 1906 η Μαρί έγινε η πρώτη γυναίκα στη Γαλλία που της δόθηκε έδρα πανεπιστημίου, ενώ ήταν επίσης η πρώτη γυναίκα που έδωσε διάλεξη στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης.

Όμως δυστυχώς την ίδια χρονιά, ο Πιέρ ενώ δι-

έσχιζε αφηρημένος το δρόμο, βρήκε τραγικό θάνατο, παρασυρόμενος από άμαξα. Βασικά η έδρα είχε προταθεί στο σύζυγο της αλλά αφού εκείνος πέθανε τελικά την «κληρονόμησε» η Μαρί. Αυτό το γεγονός άλλαξε τα πάντα στη ζωή της Μαρί.

Τότε ήρθε στο προσκήνιο και ο Πωλ Λανζεβέν. Το 1910, η Μαρί σύναψε σχέση με τον κατά πέντε χρόνια μικρότερό της, πατέρα τεσσάρων παιδιών, “ξεπαντρεμένο” (που λέει και μια φίλη μου) και πρώην μαθητή του άντρα της. Κάπου εδώ, μια άλλη ερωτική αλληλογραφία, έγινε πρωταγωνιστής στις εξελίξεις, στην κυριολεξία. Η νόμιμη σύζυγος του Λανζεβέν ανακάλυψε τα γράμματα τους και τα έβγαλε στη φόρα. Φαντάζομαι υπήρχαν και τότε σκανδαλοθηρικά περιοδικά τύπου «Ciao», «Espresso» ή δεν ξέρω τι άλλο (γιατί τέτοιοι είμαστε οι άνθρωποι...). Το γεγονός σκανδάλισε όντως τη Γαλλία που να προσθέσουμε ότι (και) εκείνη την εποχή, μια χαρά έπασχε από ξενοφοβία. Κι εκτός του ότι ο τύπος αποσιώπησε το ότι η Μαρί προτάθηκε και για δεύτερο Νόμπελ, στην ουσία με όλο αυτό το σούσουρο υπονόμωσε την υποψηφιότητα της. Οι φήμες έφτασαν μέχρι τη Σουηδική Ακαδημία, στην οποία φάνηκε μη πρόπον μια «μοιχαλίδα» να παραλάβει Νόμπελ και να χαιρετήσει δια χειραψίας τον Σουηδό Βασιλιά.

Η νόμιμη σύζυγος του Λανζεβέν ανακάλυψε τα γράμματα τους και τα παρέδωσε στον τύπο. Εδώ το γράμμα της Μαρί φάτσα φόρα σε σκανδαλοθηρικά περιοδικό της εποχής με φωτογραφίες της, προφίλ κι ανφάς, σαν κατάδικος!

Όταν η Μαρί πληροφορήθηκε αυτή την αντίδραση τους έγραψε ένα γράμμα:

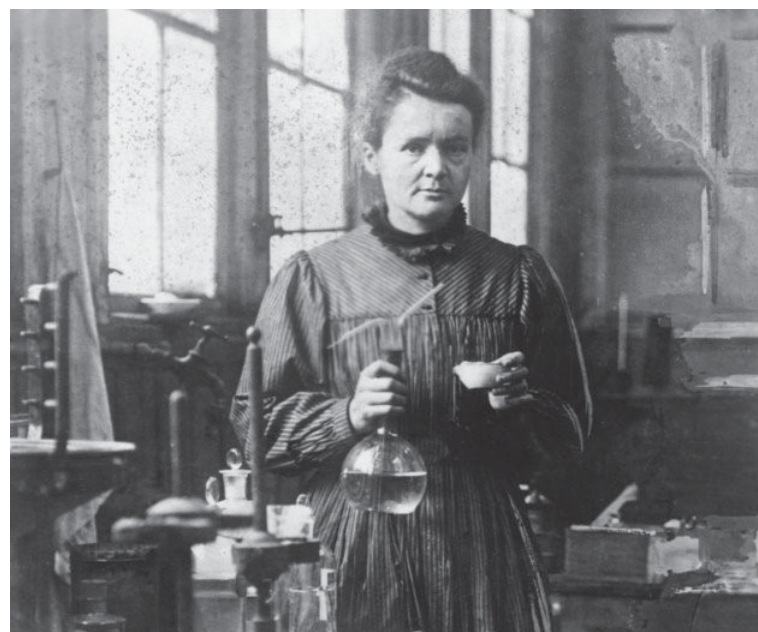
«Το βραβείο μου απονεμήθηκε για την ανακάλυψη του ραδίου και του πολωνίου. Θεωρώ ότι δεν υπάρχει σύνδεση μεταξύ της επιστημονικής μου δουλειάς και της προσωπικής μου ζωής. Δεν μπορώ να δεχθώ... ότι η εκτίμηση της αξίας της επιστημονικής μου εργασίας μπορεί να επηρεαστεί από συκοφαντίες για την προσωπική μου ζωή»

Το γεγονός σκανδάλισε τη Γαλλία. Κι εκτός του ότι ο τύπος αποσιώπησε το ότι η Μαρί προτάθηκε και για δεύτερο Νόμπελ, στην ουσία με όλο αυτό το σούσουρο υπονόμωσε την υποψηφιότητα της. Οι φήμες έφτασαν μέχρι τη Σουηδική Ακαδημία, στην οποία φάνηκε μη πρόπον μια «μοιχαλίδα» να παραλάβει Νόμπελ και να χαιρετήσει δια χειραψίας τον Σουηδό Βασιλιά.

Η Μαρί έβλεπε σοβαρά τον Πωλ και στην ουσία στα γράμματα του ζητούσε να χωρίσει για να είναι μαζί. Κάτι που με όλα αυτά ποτέ δεν κατάφεραν. Σε όλη αυτή την περιπέτεια, μέχρι να παραλάβει τελικά το Νόμπελ, θερμός υποστηρικτής της υπήρξε ο φίλος της Αλβέρτος Αϊνστάιν.

Τη θεωρούσε ένα αυθεντικό, ειλικρινές, με λαμπρή εξυπνάδα άτομο και μόλις πληροφορήθηκε τον ανήθικο πόλεμο που της είχαν ανοίξει, με αντίκτυπο στην επιστημονική της φήμη, έσπευσε να την παρηγορήσει με ένα τρυφερό γράμμα (τι άλλο;).

Ο φίλος της Αλβέρτος Αϊνστάιν τη θεωρούσε ένα αυθεντικό, ειλικρινές, με λαμπρή εξυπνάδα άτομο και μόλις πληροφορήθηκε τον ανήθικο πόλεμο που της είχαν ανοίξει, με αντίκτυπο στην επιστημονική της φήμη, έσπευσε να την παρηγορήσει με

ένα τρυφερό γράμμα.

Προκειμένου να εξιλεωθεί για όλα αυτά, η «μοιχαλίδα Πολωνίδα» (υπόπτη και για Εβραία) κατά τους Γάλλους, προσπάθησε με όλο της το είναι να προσφέρει στον Α' παγκόσμιο Πόλεμο, όπου εφοδίασε πολλά πολεμικά νοσοκομεία με συσκευές ακτίνων Χ, έτσι ώστε να εντοπίζονται τα τραύματα και οι σφαίρες που ήταν καρφωμένες στα σώματα των στρατιωτών. Λέγεται ότι αυτό το έκανε με τα χρήματα που είχε συγκεντρώσει από τα δύο βραβεία Νομπελ.

Το 1921 επισκέφθηκε τις Η.Π.Α. και προσκλήθηκε σε επίσημο δείπνο από τον πρόεδρο των Η.Π.Α. Ουόρεν Χάρντινγκ, αναγορεύτηκε δε σε επίτιμη διδάκτωρ σχεδόν σε όλα τα πανεπιστήμια των Η.Π.Α., ενώ έγινε και επίτιμη δημότης της Νέας Υόρκης. Τον Φεβρουάριο του 1922 εκλέχθηκε από την Ιατρική Ακαδημία των Παρισίων «ελεύθερος εταίρος» της. Μερικούς μήνες αργότερα εκλέχθηκε από το συμβούλιο της Κοινωνίας των Εθνών μέλος της διεθνούς επιτροπής πνευματικής συνεργασίας. Το 1929 ξαναεπισκέφθηκε τον Λευκό Οίκο, προσκεκλημένη του νέου προέδρου των Η.Π.Α. Χέρμπερτ Χούβερ.

Από το 1933 όμως η υγεία της είχε κλονιστεί σημαντικά λόγω της έκθεσής της στην ραδιενέργεια. Δυστυχώς παρ' όλο που βρισκόταν σε συνεχή έκθεση για δεκαετίες στην ακτινοβολία, ποτέ της δεν συνειδητοποίησε τις συνέπειες που θα είχε αυτό στην υγεία της. Φανταστείτε ότι, όσο έκανε τις έρευνες της, μετέφερε δοκιμαστικούς σωλήνες που περιείχαν ισότοπα στην τσέπη της! Και τους αποθήκευε στο συρτάρι του γραφείου της, παρατηρώντας αμέριμνη τις ουσίες που εκλυόταν από αυτούς! Επιπλέον με τις δράσεις της ως ακτινολόγος, που προαναφέραμε, κατά τον πόλεμο ήταν εκτεθειμένη σε ακτίνες Χ χωρίς προστατευτικό εξοπλισμό, αμέτρητες ώρες.

Το 1934 πέθανε σε σανατόριο στο Παρίσι, από απλαστική αναιμία. Πριν πεθάνει, πρόλαβε να επισκεφτεί την Πολωνία, για τελευταία φορά, στις αρχές του 1934. Ενταφιάστηκε δίπλα στον άντρα της αλλά, το 1995, τα οστά της (μαζί με του Πιέρ) μεταφέρθηκαν στο Πάνθεον των Παρισίων. Έτσι, εκτός από τα Νόμπελ, είχε και την πρωτιά να είναι η μόνη γυναίκα στο μαυσωλείο όπου βρίσκονται θαμμένοι οι «μεγάλοι άνδρες» της Γαλλίας. Μάλιστα ο τάφος της έχει ειδικά διαμορφωθεί εσωτερικά, με μολύβδο, γιατί λέγεται πως η ακτινοβολία που εκπέμπει θα διαρκέσει 1500 χρόνια, οπότε ήταν ένα αναγκαίο μέτρο για την προστασία των επισκεπτών.